

Scenariusz
zajęć nauczania zintegrowanego dla uczniów
klas pierwszych szkół podstawowych

Temat nr 1: Zawód sławnego przodka jako lekarza.

Cele ogólne:

- zapoznanie z pracą ludzi przy świadomym korzystaniu z uprawnień dziecka wynikające z Konwencji o prawach dziecka poprzez prawo dostępu do informacji,
- uczenie procesów wyobraźni i twórczego działania,
- dawanie przykładu ukazywania wartości pracy ludzkiej,

Sfera poznawcza :

nowe pojęcia i wiadomości:

edukacja polonistyczno – społeczna :

1. wymieni , że istnieje wiele zawodów wykonywanych przez rodziców i na przykładzie narzędzi poda ich nazwy,
2. wyjaśni, że zawody wymagają odpowiednich kwalifikacji (wiedzy i umiejętności), zdobytych w wyniku kształcenia lub praktyki
3. podzieli się informacją , że z mieszkańcami można porozmawiać o ich wykonywanych zawodach np. o zawodzie lekarza itp....
4. przekona się , że znajomość sformułowanego prawa dziecka jako prawa dostępu do informacji , które ma na uwadze jego dobro w wymiarze społecznym wynika z Konwencji o prawach dziecka,

utrwalane pojęcia i wiadomości (pierwszoplanowe):

1. oceni, że zawodów ciągle przybywa i mieszkańcy wykonują różne zawody, a zawód lekarza w Polsce zdobywa się kończąc sześćoletnie, jednolite studia na wydziale lekarskim uczelni medycznej z podjęciem specjalizacji. Przykładem znanego w Polsce lekarza specjalisty był Janusz Korczak, który jako lekarz podjął szeroką działalność społeczną na rzecz leczenia dzieci.

Sfera instrumentalna :

edukacja plastyczno-techniczna :

1. nauczy się zilustrować zawód lekarza specjalisty za pomocą techniki collage i techniki malowania plasteliną i techniki malowania korektorem poprzez wkomponowanie wizerunku twarzy Janusza Korczaka i postaci dziecka dla podkreślenia dobra jako wymiaru społecznego wynikającego z Konwencji o prawach dziecka.

nowe umiejętności:

1. zastosuje wiedzę teoretyczną związaną z zawodem lekarza pediatrii Janusza Korczaka w przedstawieniu indywidualnej pracy poprzez wprowadzenie kształtów postaci Janusza Korczaka i dziecka, kształtu biurka lekarskiego, kształtu słuchawki lekarskiej jako przyrządu do osłuchiwania narządów czy kształtu okna poprzez poznane plastyczne techniki.

utrwalane umiejętności (pierwszoplanowe):

edukacja plastyczna:

1. podzieli się umiejętnością ukazywania rodzica jako lekarza pediatrii w pracy z dziećmi poprzez wycinanie z obrazków kształtów postaci lekarza specjalisty na przykładzie Janusza Korczaka i dziecka, jak i utrwalanych kształtów słuchawki lekarskiej i kształtu biurka medycznego za pomocą techniki malowania plasteliną i kształtu okna malowanego za pomocą techniki malowania korektorem.

Sfera wychowawcza :

nowe :

edukacja społeczna :

1. przeanalizuje, że szpital to jest miejsce, gdzie dzieci jako pacjenci otrzymują całodobową opiekę lekarską oraz pielęgniarską.

utrwalane :

edukacja społeczna:

1. oceni ,że ład i porządek pomaga w wykonaniu wytworów każdej pracy ,
2.przekona się, iż w naszym kraju był lekarz pediatrii Janusz Korczak, który zawód lekarza wykonywał z powołania w wymiarze społecznym. Jako lekarz specjalista leczył dzieci niezależnie od pochodzenia i od tożsamości .Jako człowiek był zwolennikiem poszanowania prawa dziecka.

Metody:

1.Metody oparte na posługiwaniu się słowem.

Rozmowa z uczniami na temat znaczenia zawodów dla człowieka ze szczególnym zwróceniem uwagi na zawody ,które wykonują mieszkańcy np. zawód lekarza specjalisty ,czyli lekarz pediatrii. Nawiązanie do tematu lekcji poprzez rozwiązanie zagadki ze słowem : lekarz. Wysłuchanie informacji nauczyciela o zawodzie lekarza pediatrii.

2.Metody oparte na obserwacji.

Forma pokazu, której przedmiotem jest przyglądanie się przyniesionym na zajęcia edukacyjne narzędziom za pomocą których uczniowie mają podać nazwy zawodów. Forma pokazu, której przedmiot stanowi plastyczne zilustrowanie pracy lekarza pediatrii w formie, „obrazu jako przykładowego plastycznego rozwiązania” poprzez kształtowanie umiejętności kojarzenia postaci Janusza Korczaka z wykonywanym zawodem lekarza specjalisty jako cenionego polskiego lekarza pediatrii w kraju i na świecie w wymiarze społecznym leczącego dzieci..

3.Metody oparte na działalności praktycznej uczniów.

Bezpośrednie wykorzystanie techniki collage polegającej na wkomponowaniu wizerunku twarzy osoby Janusza Korczaka jako lekarza pediatrii i postaci dziecka, jak również kształtu biurka medycznego, słuchawki lekarskiej , kształtu okna przy korelacji technik malowania plasteliną i techniki malowania korektorem.

4.Metody gier dydaktycznych.

Giełda pomysłów mająca na celu pobudzenie innowacyjności w realizacji „plastycznych przykładowych koncepcji” poprzez wkomponowanie kształtów

Środki dydaktyczne:

narzędzia, ilustracja Janusza Korczaka, ilustracja dzieci , ilustracja słuchawek zagadka, „obraz w postaci koncepcji przykładowego plastycznego rozwiązania", nożyczki, niebieska kartka techniczna”, klej.

Przebieg zajęć:

1.Rozmowa na temat spostrzeżeń w związku z podawaniem nazw zawodów na postawie przygotowanych przez nauczyciela narzędzi np.

zawód murarza poprzez narzędzie kielni

zawód o specjalności chemik poprzez naczynie laboratoryjne

zawód lekarza poprzez narzędzie słuchawki lekarskiej

2.Nawiązanie do tematu lekcji poprzez rozwiązanie zagadki ze słowem : lekarz.

Co to za zawód,

gdy osoba z pasji,

przepisuje pigułki

i skuteczne leki?

To nie trudne pytanie,

kiedy pilny uczeń lubi

biologię jako przedmiot

ze szkoły podstawowej.

Katarzyna Bider

(To jest zawód lekarz .)

3.Wdrażanie do formułowania odpowiedzi na pytania związane z wykonywanym przez mieszkańca zawodu lekarza specjalisty na podstawie tekstu opracowanego przez nauczyciela o Januszu Korczaku o jej życiu, dokonaniach i działalności.

Janusz Korczak, ps. Stary Doktor lub pan doktor (ur. 22 lipca 1878 w Warszawie, zm. około 6 sierpnia 1942 w Treblince) – polski lekarz z powołania dla dzieci. Poświęcił swoje życie dzieciom, toteż miał przydomek. Prowadził sierocińce, toteż z drugiej strony, mógł być uważany – przez samego siebie i innych – „za ojca ok. 200 sierot”. W życiorysie lekarza pediatrii znajdujemy zasłużone określenie osoby ze względu na leczenie dzieci w wymiarze społecznym jako dobro poprzez prawo dziecka do informacji o jego zdrowiu fizycznym i prawa dziecka do zapewnienia udzielania koniecznej pomocy oraz opieki zdrowotnej wszystkim dzieciom, ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju podstawowej opieki zdrowotnej.

Odpowiedzi na pytania związane z wykonywanym przez sławnego przodka zawodu lekarza specjalisty w zakresie pediatrii:

- Na czym polega praca lekarza?
- Na czym polega praca lekarza, a praca lekarza pediatrii ?
- Jakich narzędzi używa do badań ?
- Dlaczego sławny przodek zdecydował się na zawód lekarza pediatrii?
- Jaki był wymiar pracy Janusza Korczaka ?

4. Zabawa tematyczna : „Diagnoza lekarza” - zabawa polegająca na wcieleniu się w osobę Janusza Korczaka i spełnianie funkcji społecznych jako lekarz.

5. Wykonanie pracy plastyczno-technicznej pt.: „Zawód sławnego przodka jako lekarza” według proponowanych etapów i zaprezentowanego „przykładowego plastycznego rozwiązania” zawodu lekarza specjalisty jako lekarza pediatrii.

Materialy:

Niebieska kartka techniczna, plasteliny, ilustracja Janusza Korczaka, obrazek słuchawki lekarskiej, klej, korektor, ołówek, nożyczki, podkładka.

Techniki:

Technika collage. Technika malowania plasteliną. Technika malowania korektorem.

Etapy wykonania pracy plastycznej:

1. Przygotowanie niebieskiej technicznej karki .
2. Naklejenie postaci (twarzy) Janusza Korczaka i dziecka.
3. Narysowanie ołówkiem kształtów biurka medycznego, słuchawki lekarskiej, okna i tułowia postaci Janusza Korczaka.
4. Zastosowanie techniki malowania plasteliną .
5. Malowanie korektorem okna.

1.2. 3.

4.5.

Powodzenia !

Przewidywane osiągnięcia -uczeń:

- wymieni nazwy zawodów na podstawie przygotowanych narzędzi,
- zauważy, że rozwój nauk medycznych spowodował konieczność wprowadzenia specjalizacji podstawowych ,np. pediatria.
- zapamięta, że Janusz Korczak wykonywał zawód lekarza,
- wykona pracę za pomocą proponowanych technik.

Uwagi:

Warto zwrócić uwagę na poziomy układ pracy.

Należy odpowiedzieć dzieciom o możliwości wprowadzenia obrazków przedstawiających naczynia laboratoryjne przygotowane przez nauczycieli.

Najlepiej, żeby Kopia „Koncepcji plastycznego rozwiązania” zilustrowania zawodu o specjalności lekarza pediatrii z postacią osoby Janusza Korczaka powinna znajdować się na tablicy, aby pierwszoklasiści mogli połączyć uzyskane wiadomości teoretyczne o jego życiu, dokonaniach działalności w formie praktycznej poprzez możliwość ilustrowania zawodu o specjalności lekarza pediatrii przy zastosowaniu technik plastycznych. Zgodnie z teorią Wincentego Okonia powstaną różne wytwory prac dzieci drogą naśladownictwa i twórczości dziecięcej.

Rys.1 Koncepcja plastycznego rozwiązania zilustrowania zawodu lekarza z prezentacją osoby Janusza Korczaka poprzez temat : „ Zawód sławnego przodka jako lekarza”.

6. Ocena aktywności dzieci oraz wykonanych wytworów prac.

7. Porządkowanie stanowisk pracy.

8. Rozmowa na temat Konwencji o ochronie praw dziecka.

Bibliografia :

1. Czesław Kupisiewicz, *Podstawy dydaktyki ogólnej*, PWN, Warszawa 1980, s. 134 – 145.

2. Bolesław Niemierko (red.): *ABC testów osiągnięć szkolnych*, WSiP, Warszawa 1975, s. 76 – 78

3. Rozporządzenie MEN - nowa podstawa

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 23 grudnia 2008 r.

w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół (wersja podpisana przez Ministra Edukacji Narodowej i opublikowana w Dzienniku Ustaw RP, Nr 4, z dnia 15 stycznia 2009)

4. Treści nauczania – klasa I szkoły podstawowej

Edukacja polonistyczna:

3) w zakresie umiejętności wypowiedzania się w małych formach teatralnych:

a. uczestniczy w zabawie teatralnej, ilustruje mimiką, gestem, ruchem zachowania bohatera literackiego lub wymyślonego

Edukacja plastyczna.

1) wypowiada się w wybranych technikach plastycznych na płaszczyźnie i w przestrzeni; posługuje się takimi środkami wyrazu plastycznego jak kształt, barwa, faktura;

Edukacja społeczna.

1) wie, że warto być odważnym, mądrym i pomagać potrzebującym

2) współpracuje z innymi w zabawie, w nauce szkolnej i w sytuacjach życiowych;

5) zna zagrożenia ze strony ludzi; wie, do kogo i w jaki sposób należy się zwrócić o pomoc;

7) potrafi wymienić status administracyjny swojej miejscowości (wieś, miasto); wie, czym zajmuje się np. lekarz.

Etyka.

1) przestrzega reguł obowiązujących w społeczności dziecięcej (współpracuje w zabawach i w sytuacjach zadaniowych) oraz w świecie dorosłych (grzecznie zwraca się do innych,

5) niesie pomoc potrzebującym, także w sytuacjach codziennych

6) wie, że ludzie żyją w różnych warunkach i dlatego nie należy chwalić się bogactwem ani dokuczać dzieciom, które wychowują się w trudniejszych warunkach.

5. Informacje o Januszu Korczaku - wikipedia.

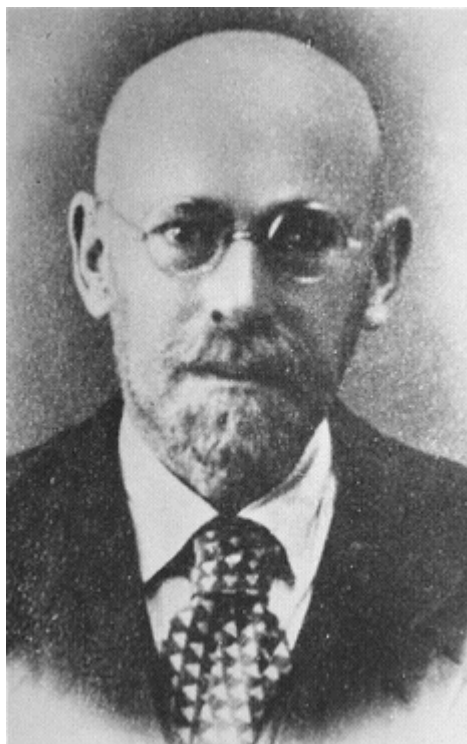
6. Konwencja o prawach dziecka przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 roku

W art.17 napisano: „państwa- strony uznają rolę spełnianą przez środki masowego przekazu i zapewnią, aby dziecko miało dostęp do informacji oraz materiałów pochodzących z różnych źródeł krajowych i międzynarodowych (...)”.

W art. 24 napisano : „ państwa –strony uznają prawo dziecka do jak najwyższego poziomu zdrowia i udogodnień w zakresie leczenia chorób oraz rehabilitacji zdrowotnej (...)

b. zapewnienia udzielania koniecznej pomocy oraz opieki zdrowotnej wszystkim dzieciom, ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju podstawowej opieki zdrowotnej.

Opracowanie : mgr Katarzyna Bider
„Konkurs-cykl zajęć edukacyjnych o prawach dziecka
i ich realizacji w praktyce”

Scenariusz
zajęć nauczania zintegrowanego dla uczniów
klas pierwszych szkół podstawowych

Temat nr 2 : Upamiętnienie osoby Janusza Korczaka poprzez szacowny pomnik.

Cele ogólne:

- zapoznanie z historią miejsca pamięci narodowej znajdującego się na terenie Warszawy,
- kształtowanie umiejętności posługiwania się elementarnymi środkami plastyki,
- dawanie przykładu poszanowania praw lub reputacji innych osób potwierdzonych w Konwencji o prawach dziecka

Sfera poznawcza :

nowe pojęcia i wiadomości:

edukacja polonistyczno – społeczna :

1. wymieni , że w Polsce znajdują się miejscowości , w których są miejsca, mające związek ze znanymi lub historycznymi postaciami,
- 2.rozwiąże problem ,że w Warszawie jako miejscowości urodzenia Janusza Korczaka znajduje się tutaj wiele miejsc upamiętniających tą osobę,
3. pogrupuje znaczenie pojęć : „pamięć narodowa” dotyczy tragicznych wydarzeń z przeszłości narodu polskiego, a „miejsce pamięci narodowej” w znaczeniu symbolicznym jakim są pomniki nawiązujące do wydarzeń, o których mieszkańcy nie powinni zapomnieć.

utrwalane pojęcia i wiadomości (pierwszoplanowe):

- 1.oceni, że pomniki są poświęcone osobom, które oddały życie za Polskę jako Ojczyznę. Pomniki są to miejsca otaczane czcią i szacunkiem przez cały naród.

Sfera instrumentalna :

edukacja plastyczno-techniczna :

- 1.nauczy się zilustrować pomnik poświęcony osobie Januszowi Korczakowi za pomocą techniki collage i techniki wycinanki poprzez ilustrowanie kwiatów, dekoracyjnych wieńcy z kwiatów jako roślin poprzez ich wkomponowanie w pracy kształtów symbolicznych zniczy uwzględniając nastrój uroczystości państwowej.

nowe umiejętności:

- 1.zastosuje wiedzę teoretyczną związaną z postacią Janusza Korczaka w przedstawieniu indywidualnej pracy poprzez wprowadzenie projektowanych kształtów dekoracyjnych wieńcy z kwiatów , bukietów kwiatów jako roślin poprzez poznane plastyczne techniki, jak i kształtów zniczy.

utrwalane umiejętności (pierwszoplanowe):

edukacja plastyczna:

- 1.podzieli się umiejętnością ukazywania pomnika poświęconego Januszowi Korczakowi jako osoby i lekarza poświęcającego swoje życie dla dzieci na przykładzie projektowanych i wycinanie elementów dekoracyjnych wieńcy i bukietów z kwiatów według indywidualnych pomysłów dla zwrócenia uwagi, iż pomniki są to miejsca otaczane czcią i szacunkiem przez cały naród.

Sfera wychowawcza :

nowe :

edukacja społeczna :

- 1.podzieli się informacją, iż na władzach szkoły spoczywa obowiązek dostarczenia uczniom podstawowych informacji na temat ich praw

utrwalane :

edukacja społeczna:

- 1.oceni ,że dziecko powinno mieć możliwość uzewnętrzniania przekonań światopoglądowych w myśl artykułów Konwencji o prawach dziecka.
- 2.przekona się, iż Konwencja o prawach dziecka zapewnia wyrażanie swobodnej wypowiedzi.
- 3.ustali, że Janusz Korczak był prekursorem działań na rzecz praw dziecka.

Metody:

1. Metody oparte na posługiwaniu się słowem.

Rozmowa z uczniami na temat znaczenia pojęć: „pamięć narodowa”, a „miejsce pamięci narodowej” dla człowieka ze szczególnym zwróceniem uwagi na pomniki poprzez rozwiązanie słownego gry: Janusz Korczak. Wysłuchanie informacji nauczyciela o pomnikach poświęconych Januszowi Korczakowi, albo pomnikiem poświęconym Januszowi Korczakowi i dzieciom.

2. Metody oparte na obserwacji.

Forma pokazu, której przedmiotem jest przyglądanie się przyniesionym na zajęcia edukacyjne ilustracji pomnika Janusza Korczaka. Forma pokazu, której przedmiot stanowi wkomponowane zdjęcie (autor: Szczepreszyński) Pomnika Janusza Korczaka w Warszawie przy Pałacu Kultury przy projekcji dekoracyjnego wieńca i bukietu z kwiatów za pomocą plastycznych technik jako „obrazu jako przykładowego plastycznego rozwiązania” poprzez kształtowanie umiejętności kojarzenia pomnika postaci Janusza Korczaka dla upamiętnienia wydarzenia: dobrowolnego towarzyszenia dzieciom w drodze na śmierć w komorze gazowej obozu zagłady w Treblince.

3. Metody oparte na działalności praktycznej uczniów.

Bezpośrednie wykorzystanie techniki wycinanki polegającej na projektowaniu, wycinaniu elementów z wycinanki i wkomponowaniu kształtów dekoracyjnego wieńca, bukietu z kwiatów, zniczy na tle zdjęcia Pomnika Janusza Korczaka w Warszawie poświęconego zasłużonej osobie dla narodu.

4. Metody gier dydaktycznych.

Giełda pomysłów mająca na celu pobudzenie innowacyjności w realizacji „plastycznych przykładowych koncepcji” poprzez wkomponowanie kształtów.

Środki dydaktyczne:

narzędzia, ilustracja pomnika Janusza Korczaka, słowna gra, „obraz w postaci koncepcji przykładowego plastycznego rozwiązania”, nożyczki, kartka techniczna”, klej, wycinanki, zagadka.

Techniki:

Technika wycinanki.

Przebieg zajęć:

1. Rozmowa na temat spostrzeżeń w związku z podawaniem sławnego nazwiska pedagoga Janusza Korczaka na podstawie przygotowanej przez nauczyciela słownej gry sylabowej.

Hasło słownej gry: Janusz Korczak

2. Nawiązanie do tematu lekcji poprzez rozwiązanie zagadki ze słowem: pomnik.

Ma miejsce na Ziemi,
jako rzadki i bezcenny zabytek.
To budowla sztuki
budowana dla dawnych przodków.
To szacowny.... (pomnik).

Autor: Katarzyna Bider

3. Wdrażanie do formułowania odpowiedzi na pytania związane z budowaniem pomników w oparciu o autorskie zdjęcie Szczepreszyńskiego Pomnika Janusza Korczaka w Warszawie i opowiadanie o wydarzeniach historycznych przez nauczyciela.

Źródło: self-made photograph

Autor: Szczepreszyński

1 czerwca 2006 roku, w Dzień Dziecka, odbyło się oficjalne odsłonięcie Pomnika Janusza Korczaka na skwerze przed Pałacem Kultury i Nauki (od strony wejścia do Pałacu Młodzieży).

Honorowy Patronat nad tym przedsięwzięciem objął Prezydent RP Lech Kaczyński.

Pomnik Janusza Korczaka został zrealizowany według projektu autorstwa Bogdana Chmielewskiego i Zbigniewa Wilmy, wyłonionego w Międzynarodowym Konkursie w 2003 roku.

Na uroczystość odsłonięcia pomnika swojego patrona przyjechały dzieci i młodzież z placówek korczakowskich z całej Polski.

Pedagog Janusz Korczak ma w Warszawie jako w miejscowości swojego urodzenia pomnik wzniesiony i poświęcony jego jako osoby i postaci dla upamiętnienia wydarzenia: dobrowolnego towarzyszenia dzieciom w drodze na śmierć w komórce gazowej obozu zagłady w Treblince. Tak tłumaczą karty historii. Trzeba rozróżnić znaczenie pojęcia „pamięć narodowa” dotyczy tragicznych wydarzeń z przeszłości narodu polskiego, a „miejsce pamięci narodowej” w znaczeniu symbolicznym jakim są pomniki nawiązujące do osoby. Źródło :wikipedia

Odpowiedzi na pytania związane z pojęciem budowania pomników:

- Komu poświęcony został pomnik?

- W jaki sposób te dzieła są otaczane czcią przez naród ?

4. Zabawa dydaktyczna prowadząca do rozwiązania rebusu.

5. Wykonanie pracy plastyczno-technicznej pt.: „ Upamiętnienie osoby Janusza Korczaka poprzez szacowny pomnik ” według proponowanych etapów i zaprezentowanego „ przykładowego plastycznego rozwiązania”.

Etapy wykonania pracy plastycznej:

1. Przygotowanie technicznej karki .

2. Projektowanie kształtów kwiatów jako roślin za pomocą ołówka.

3. Wycinanie elementów dekoracyjnych kwiatów.

4. Komponowanie kompozycji elementów dekoracyjnych wieńcy i bukietów z kwiatów.

5. Projektowanie kształtów zniczy.

6. Wycinanie kształtów zniczy.

7. Naklejanie przygotowanych elementów dekoracyjnych celem wykonania pracy.

Powodzenia !

Przewidywane osiągnięcia -uczeń:

- wymieni , że w Warszawie jako miejscowości znajduje się Pomnik Janusza Korczaka przy Pałacu kultury,
- zapamięta, że Janusz Korczak dobrowolnie oddał życie i dzieciom towarzyszył w drodze na śmierć w komorze gazowej obozu zagłady w Treblince ,
- wykona pracę za pomocą proponowanych technik.

Uwagi:

Warto zwrócić uwagę na poziomy układ pracy.

Należy podpowiedzieć dzieciom o możliwości projektowania kwiatów jako roślin przy zachowaniu ich kształtów.

Najlepiej, żeby kopia „Koncepcji plastycznego rozwiązania" zilustrowania zdjęcia Pomnika osoby Janusza Korczaka powinna znajdować się na tablicy, aby pierwszoklasiści mogli połączyć uzyskane wiadomości teoretyczne o jego poświęceniu życiu dzieciom i jego męczeńskiej śmierci w formie praktycznej przy zastosowaniu technik plastycznych. Zgodnie z teorią Wincentego Okonia powstaną różne wytwory prac dzieci drogą naśladownictwa i twórczości dziecięcej.

Rys.1 Koncepcja plastycznego rozwiązania zilustrowania zawodu lekarza z prezentacją osoby Janusza Korczaka poprzez temat :„ Upamiętnienie osoby Janusza Korczaka poprzez szacowny pomnik."

6.Ocena aktywności dzieci oraz wykonanych wytworów prac.

7.Porządkowanie stanowisk pracy.

8.Rozmowa na temat Konwencji o ochronie praw dziecka.

Bibliografia :

1. Czesław Kupisiewicz, *Podstawy dydaktyki ogólnej*, PWN, Warszawa 1980, s. 134 – 145.

2.Bolesław Niemierko (red.): *ABC testów osiągnięć szkolnych*, WSiP, Warszawa 1975, s. 76 – 78

3. Rozporządzenie MEN - nowa podstawa

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 23 grudnia 2008 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół (wersja podpisana przez Ministra Edukacji Narodowej i opublikowana w Dzienniku Ustaw RP, Nr 4, z dnia 15 stycznia 2009)

4.Treści nauczania – klasa I szkoły podstawowej

Edukacja plastyczna.

1)wypowiada się w wybranych technikach plastycznych na płaszczyźnie i w przestrzeni; posługuje się takimi środkami wyrazu plastycznego jak kształt, barwa, faktura;

Etyka

2) wie, że nie można dążyć do zaspokojenia swoich pragnień kosztem innych; nie niszczy otoczenia;

5) niesie pomoc potrzebującym, także w sytuacjach codziennych

6) wie, że ludzie żyją w różnych warunkach i dlatego nie należy chwalić się bogactwem ani dokuczać dzieciom, które wychowują się w trudniejszych warunkach.

5.Informacje o Januszu Korczaku -wikipedia.

6. Konwencja o prawach dziecka przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 roku

W art.13 napisano: „Dziecko będzie miało prawo do swobodnej wypowiedzi: prawo to ma zawierać swobodę poszukiwania, otrzymania i przekazywania informacji oraz idei wszelkiego rodzaju, bez względu na granice, w formie ustnej, pisemnej bądź za pomocą druku, w formie artystycznej lub z wykorzystaniem każdego innego środka przekazu według wyboru dziecka(...) dla poszanowania praw lub reputacji innych osób(...)”

W art. 14 napisano :„Państwa-Strony będą respektowały prawo dziecka do swobody myśli, sumienia i wyznania(...)”

Opracowanie: mgr Katarzyna Bider
„Konkurs-cykl zajęć edukacyjnych o prawach dziecka
i ich realizacji w praktyce”

Scenariusz
zajęć nauczania zintegrowanego dla uczniów
klas pierwszych szkół podstawowych

Temat nr 3: Adresowanie i projektowanie kartki z życzeniami ze szpitala, w którym pracował Janusz Korczak.

Cele ogólne:

- zapoznanie z nazwą zasadniczego elementu opieki zdrowotnej w Polsce,
- kształtowanie umiejętności poprawnego adresowania ,
- dawanie przykładu uznaje prawa dziecka do jak najwyższego poziomu zdrowia i udogodnień w zakresie leczenia chorób respektując zapis artykułu Konwencji o ochronie praw dziecka.

ZAŁOŻONE SZCZEGÓŁOWE CELE OPERACYJNE:

Sfera poznawcza :

nowe pojęcia i wiadomości:

edukacja polonistyczna

1. wymieni ,że w Polsce jest zespół osób i instytucji mający za zadanie zapewnić opiekę zdrowotną ludności
2. wyjaśni, że Zakład opieki zdrowotnej jest utworzony i utrzymywany w celu udzielania świadczeń zdrowotnych i promocji zdrowia
3. podzieli się informacją , że Zakład opieki zdrowotnej jest utworzony i utrzymywany w celu udzielania świadczeń zdrowotnych i promocji zdrowia przez zespół osób i instytucji mający za zadanie zapewnić opiekę zdrowotną ludności

utrwalane pojęcia i wiadomości (pierwszoplanowe):

1. wyjaśni , że szpital to jedna z najważniejszych jednostek organizacyjnych w systemie opieki zdrowotnej

Sfera instrumentalna :

edukacja techniczno- polonistyczna :

1. nauczy się sposobu adresowania przy projektowaniu kartki pocztowej z życzeniami z komponowanym zdjęciem szpitala w którym pracował Janusz Korczak

nowe umiejętności:

2. zastosuje wiedzę teoretyczną w przedstawieniu indywidualnej pracy przy zapisywaniu adresu pod kierunkiem nauczyciela na projektowanej kartce pocztowej.

utrwalane umiejętności (pierwszoplanowe):

edukacja polonistyczno-plastyczna:

1. podzieli się umiejętnością stosowania symboli i znaków mających charakter powszechnej informacji przy sposobie adresowania na kartce pocztowej poprzez ćwiczenie sposobu adresowania.

Sfera wychowawcza :

nowe :

edukacja społeczna :

1. przekona się, że można nie tylko w szkole i na boisku szkolnym dbać o swoje zdrowie, ale również na wycieczce, na podwórku, jak w każdym wolnym czasie.

utrwalane :

edukacja społeczna:

1. oceni ,że w placówkach służby zdrowia prowadzone są działania profilaktyczne wobec pacjentów

Metody:

1. Metody oparte na posługiwaniu się słowem.

Opowiadanie nauczyciela mające na celu zaznajomienie uczniów o podstawowej jednostce opieki zdrowotnej jako o zakładzie lecznictwa, sprawujący kompleksową opiekę nad populacją i w tym przypadku o przychodni udzielającej świadczenia zdrowotnych wobec pacjentów. Zwrócenie uwagi na dostosowanie potrzeb medycznych poprzez lokowanie w szpitalach dzieci np. chorych zakaźnie. Pogadanka na temat pracy w szpitalu wybitnego lekarza- specjalisty i Janusza Korczaka.

2. Metody oparte na obserwacji.

Forma pokazu, której przedmiotem jest obserwacja zdjęcia szpitala w którym obecnie znajduje się Wojewódzki Zakaźny Szpital Dziecięcy im. Dzieci Warszawy. Forma pokazu, której przedmiot stanowi zilustrowanie zdjęcia szpitala, w którym leczył Janusz Korczak na projektowanej kartce pocztowej w postaci „przykładowego plastycznego rozwiązania” wraz ze stosowanym sposobem adresowania przy zilustrowaniu za pomocą malowania korektora rodzaju opadów w postaci śniegu.

3. Metody oparte na działalności praktycznej uczniów.

Bezpośrednie poznanie techniki projektowania kartki pocztowej poprzez łączenie oznaczonych stron: pierwszej i drugiej z zastosowaniem połączenia sklejana: strony pierwszej z duplikatem zdjęcia szpitala i strony drugiej z lewym polem przeznaczonym na treść korespondencji i z prawym miejscem na wpisanie adresata i naklejenie znaczka pocztowego przy stosowaniu techniki malowania korektorem śniegu w postaci opadów na zdjęciu szpitala w praktycznej działalności uczniów.

4. Metody gier dydaktycznych.

Giełda pomysłów mająca na celu pobudzenie innowacyjności w realizacji „plastycznych przykładowych koncepcji”.

Materialy:

wzór do powielania, kartka techniczna, klej, nożyczki, duplikat zdjęcia szpitala, korektor.

Techniki:

Malowanie korektorem – technika polegająca na malowaniu korektorem zmian zachodzących w przyrodzie zimą poprzez ilustrowanie opadów w postaci śniegu.

Przebieg zajęć:

1. Wprowadzenie w tematykę lekcji – łamigłówka.

- Złóż te części w całość.
- Co otrzymałeś? (budynek)

2. Swobodne wypowiedzi na temat budynku.

3. Porównywanie treści zdjęcia budynku z opowiadaniem nauczyciela.

- Opowiadanie nauczyciela o najważniejszej jednostce opieki zdrowotnej.

Zakład opieki zdrowotnej jest utworzony i utrzymywany w celu udzielania świadczeń zdrowotnych i promocji zdrowia przez zespół osób i instytucji mający za zadanie zapewnić opiekę zdrowotną ludności.

Na zdjęciu jest budynek szpitala jako najważniejszej jednostki opieki zdrowotnej.

W tej placówce medycznej pod nazwą Szpital Dziecięcy Bersohnów i Baumanów w Warszawie funkcjonującej w latach 1878-1942 w Warszawie pracował lekarz Janusz Korczak. Obecnie całość zabudowań poddano przebudowie i modernizacji i znajduje się w nim Wojewódzki Zakaźny Szpital Dziecięcy im. Dzieci Warszawy.

Świadczenia szpitalne udzielane są bez skierowania w sytuacjach: zatruc, urazów, porodu, stanu zagrożenia życia, w razie wypadku.

Autorem zdjęcia jest pan Krzysztof Bielawski (Strona: www.sztetl.org.pl).

4. Projektowanie kartki pocztowej i poznanie sposobu adresowania.

Etapy wykonania:

1. Przygotowanie materiałów.
2. Rozdanie powielonych wzorów.
3. Malowanie korektorem opadów w postaci śniegu przy stymulowaniu procesów wyobraźni.
4. Łączenie oznaczonych stron z zastosowaniem połączenia sklejanego.
5. Adresowanie karty pocztowej.

Powodzenia !

Autor zdjęcia Krzysztof Bielawski

Strona : www.sztetl.org.pl

Rys. 3 Koncepcja adresowania i projektowania kartki z życzeniami ze szpitala, w którym pracował Janusz Korczak.

5. Ocena aktywności dzieci oraz wykonanych wytworów prac.

6. Porządkowanie stanowisk pracy.

7. Rozmowa na temat Konwencji o ochronie praw dziecka.

Przewidywane osiągnięcia – uczeń:

- wymieni nazwę Zakładu opieki zdrowotnej jako instytucji mającej za zadanie zapewnić opiekę zdrowotną ludności,
- wyjaśni, że świadczenia szpitalne udzielane są bez skierowania w sytuacjach: stanu zagrożenia życia,
- rozwiąże problem projektowania karty pocztowej,
- zilustruje rodzaj opadu śniegu za pomocą korektora,

Bibliografia :

1. Czesław Kupisiewicz, *Podstawy dydaktyki ogólnej*, PWN, Warszawa 1980, s. 134 – 145.
2. Bolesław Niemierko (red.): *ABC testów osiągnięć szkolnych*, WSiP, Warszawa 1975, s. 76 – 78.
3. Rozporządzenie Ministerstwa Edukacji Narodowej z dnia 23 grudnia 2008 r. w sprawie Podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół, Dziennik Ustaw Nr 4, poz. 17, Warszawa, z dnia 15 stycznia 2009 r.

4. Treści nauczania – klasa I szkoły podstawowej

1. Edukacja polonistyczna.

2) w zakresie umiejętności czytania i pisania:

a. rozumie sens kodowania oraz dekodowania informacji; (...)

3) w zakresie umiejętności wypowiedzania się w małych formach teatralnych:

a. uczestniczy w zabawie teatralnej, ilustruje mimiką, gestem, ruchem zachowania bohatera literackiego lub wymyślonego.

Edukacja plastyczna.

1) wypowiada się w wybranych technikach plastycznych na płaszczyźnie i w przestrzeni; posługuje się takimi środkami wyrazu plastycznego jak kształt, barwa, faktura;

Edukacja społeczna.

5) zna zagrożenia ze strony ludzi; wie, do kogo i w jaki sposób należy się zwrócić o pomoc;

7) (...) wie, czym zajmuje się np. policjant, strażak, lekarz, weterynarz; wie, jak można się do nich zwrócić o pomoc;

Etyka.

5) niesie pomoc potrzebującym, także w sytuacjach codziennych

6) wie, że ludzie żyją w różnych warunkach i dlatego nie należy chwalić się bogactwem ani dokuczać dzieciom, które wychowują się w trudniej -szych warunkach.

Edukacja przyrodnicza :

2)w zakresie rozumienia warunków atmosferycznych:

a. obserwuje pogodę(...).

5.Informacje o Januszu Korczaku -wikipedia.

6. Konwencja o prawach dziecka przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 roku

W art.24 napisano:„Państwa-Strony uznają prawo dziecka do jak najwyższego poziomu zdrowia i udogodnień w zakresie leczenia chorób oraz rehabilitacji zdrowotnej. Państwa-Strony będą dążyły do zapewnienia, aby żadne dziecko nie było pozbawione swojego prawa dostępu do tego rodzaju opieki zdrowotnej.(...)”

Uwagi :

Należy zwrócić uwagę na poziomy układ pracy i na wykonanie kartki pocztowej poprzez zastosowanie połączenia sklejania oznaczonych stron pierwszej i strony drugiej.

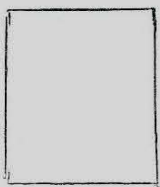
Adres:

Wojewódzki Szpital Zakaźny im. Dzieci Warszawy
ul. Sienna 60,
00-825 WARSZAWA

Opracowanie :mgr Katarzyna Bider
„Konkurs-cykl zajęć edukacyjnych o prawach dziecka
i ich realizacji w praktyce”

□ □ □ - □ □

Scenariusz

zajęć nauczania zintegrowanego dla uczniów

klas pierwszych szkół podstawowych

Temat nr 4: Koleżeństwo i wzajemna pomoc podczas zbiorowego czytania pisma dziecięcego dla dzieci na przykładzie inicjatywy Janusza Korczaka.

Cele ogólne:

- poznanie określeń najstarszych środków masowego przekazu,
- kształtowanie umiejętności poszanowania pracy uczniów poprzez plastyczne odziedziczenie,
- dawanie przykładów zachęcania środka masowego przekazu do rozpowszechniania informacji i materiałów korzystnych dla dziecka w wymiarze społecznym oraz kulturalnym z związku gwarantowanymi artykułami Konwencji o ochronie praw dziecka

Sfera poznawcza :

nowe pojęcia i wiadomości:

edukacja polonistyczno - przyrodnicza

- 1.wymieni , że do środków masowego przekazu powstałych w wyniku postępu technicznego" o charakterze informacyjnym należy prasa,
2. wyjaśni ,że informacja jest podawana za pomocą pisma i obrazu w dziennikach i w czasopiśmie jako środkach masowego przekazu,
- 3.podzieli się informacją ,że są różne typy prasy np. dziennik – prasa codzienna, tygodnik – raz na tydzień, dwutygodnik - raz na dwa tygodnie

utrwalane pojęcia i wiadomości (pierwszoplanowe):

- 1.oceni, że wydawane było pismo dziecięce ,którego założycielem był lekarz Janusz Korczak
2. podsumuje, że są określenia środków masowego przekazu jako prasy.

Sfera instrumentalna :

edukacja plastyczno-techniczna :

1.nauczy się zilustrować sytuację wzajemnej pomocy przy stopniowym wdrażaniu techniki głośnego czytania podczas zbiorowego czytania pisma dziecięcego „Mały Przegląd” Janusza Korczaka za pomocą posługiwania się elementarnymi środkami plastyki w wykonywanej pracy.

nowe umiejętności:

1.zastosuje wiedzę teoretyczną w przedstawieniu indywidualnej pracy przy wprowadzeniu kształtu dłoni z fragmentem pisma dla dzieci

utrwalane umiejętności (pierwszoplanowe):

edukacja polonistyczno-plastyczna:

1.podzieli się umiejętnością układania – np. z wycinanki jako papieru układania dłoni ze zwrócenie uwagi na zamieszczony fragment tytułu „ Mały Przegląd”

Sfera wychowawcza :

nowe :

edukacja społeczna :

1.przeanalizuje, że gazeta „ Mały Przegląd” to pismo dziecięce założone przez Janusza Korczaka jako tygodniowy dodatek (piątkowy) do wydawanego w Warszawie dziennika „Nasz Przegląd” było pismem współredagowanym przez dzieci

2.ustali, że we współczesnym świecie są wydawane nakłady „Misia” i „Świerszczyka” jako pism wydawanych dla dzieci jako gazeta przeznaczona dla najmłodszych pełniąca ważną rolę pism dla dzieci jako środki masowego przekazu ,które zapewniają, aby dziecko miało dostęp do informacji mając na uwadze jego dobro społeczne

utrwalane :

edukacja społeczna:

1. oceni ,że należy prosić i zachęcać wydawców pism dla dzieci do ukazywania się gazet w związku z wymogami i potrzebami dzieci

Metody:

1. Metody oparte na posługiwaniu się słowem.

Rozmowa z uczniami na temat prasy jako środka masowego przekazu ze szczególnym zwróceniem uwagi na jego rolę przy podaniu tytułów gazet jako pism dla dzieci np. „ Małego Przeglądu” założonego z inicjatywy Janusza Korczaka i współredagowanego przez dzieci z terenu Polski.

2. Metody oparte na obserwacji.

Forma pokazu, której przedmiotem jest naturalna obserwacja demonstrowanych gazet jako pism dla dzieci.

Forma pokazu, której przedmiot stanowi sytuacja wzajemnej i koleżeńskiej pomocy podczas techniki głośnego czytania pism dla dzieci zilustrowana za pomocą elementów środków plastycznych i przedstawiona w postaci „przykładowego plastycznego rozwiązania” .

3. Metody oparte na działalności praktycznej uczniów.

Bezpośrednie wykorzystanie fragmentu strony pisma dla dzieci i techniki wycinanki kształtu dłoni przez uczniów przy propozycji technik plastycznych.

4. Metody gier dydaktycznych.

Giełda pomysłów mająca na celu pobudzenie innowacyjności w realizacji „plastycznych przykładowych koncepcji”.

Materiały:

Pisma dla dzieci, fragment „Małego Przeglądu” jako pisma dla dzieci, wycinanka ,klej, nożyczki,

Techniki:

Wycinanka z kolorowych papierów.

Układanie – np. z wycinanki jako papieru układanie dłoni.

Przebieg zajęć:

1. Rozmowa na temat spostrzeżeń w związku z podawaniem roli środków masowego przekazu w oparciu o hasło płataninki:

Środ.....ki.....ma.....so.....we.....go....prze....ka....zu

2. Nawiązanie do tematu lekcji poprzez rozwiązanie rebusu z tytułem gazety dla dzieci : „Mały Przegląd”.

Hasło rebusu : „Mały Przegląd”

3. Wdrażanie do formułowania odpowiedzi na pytania związane na temat środków masowego przekazu poprzez opowiadanie nauczyciela.

Prasa to środek masowego przekazu, w którym informacje zamieszczane są w postaci tekstu i obrazu; ogół gazet i czasopism.

Pismo dziecięce to czasopismo, gazeta przeznaczona dla najmłodszych. Jeszcze nie tak dawno temu dzieci w naszym kraju miały dość spory wybór tego typu czasopism np. Miś , Świerszczyk, a dziś niestety, jak można zauważyć, coraz mniej wydaje się ambitnych pism dla dzieci.

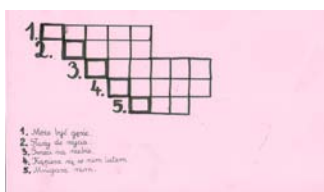
Ze względu na częstotliwość wydań wyróżniamy najczęściej następujące rodzaje czasopism np.: dziennik , dwudniak (gazeta dwudniowa) tygodnik (ukazujący się raz na tydzień) i inne.

W dawnych czasach lekarz Janusz Korczak założył „Mały Przegląd” jako pismo dziecięce 1926 roku, jako tygodniowy dodatek (piątkowy) do wydawanego w Warszawie dziennika „Nasz Przegląd”.

Odpowiedzi na pytania związane z opowiadaniem nauczyciela na temat środków masowego przekazu.

- Jakie jest określenie środków masowego przekazu?
- Z kogo inicjatywy powstało pismo dziecięce ?
- Kto był tytuł pisma dziecięcego, którego założycielem był Janusz Korczak?
- Dlaczego Janusz Korczak podjął się inicjatywy wydawania pisma dziecięcego?

4. Zabawa dydaktyczna polegająca na rozwiązaniu krzyżówki przy wpisywaniu wyrazów i odczytaniu rozwiązania jako hasła: pismo dziecięce.

5. Wykonanie pracy plastyczno-technicznej pt.: „ Koleżeństwo i wzajemna pomoc podczas zbiorowego czytania pisma dziecięcego dla dzieci na przykładzie inicjatywy Janusza Korczaka” według proponowanych etapów i zaprezentowanego, przykładowego plastycznego.

Etapy wykonania:

1. a. b. Rozdanie powielonych wzorów.
2. Wycięcie kształtu dłoni przy wykorzystaniu wzoru do powielenia.
3. Układanie wyciętych dłoni z wykorzystaniem fragmentu pisma dla dzieci.

1.a

1.b

2.

3.

Powodzenia !

Uwagi:

W przypadku wykonania kształtu dłoni ze wzoru do powielenia (do wycięcia) należy:

1. podłożyć pod wzorem do powielenia żółtą wycinankę, którą można tymczasowo unieruchomić poprzez wykorzystanie spinaczy.
2. odciąć wystające fragmenty dłoni z wycinanki.

Przewidywane osiągnięcia – uczeń:

- wymieni określenie prasy jako środków masowego przekazu ,
- wyjaśni, że dzieci pomagają sobie nawzajem przy wdrażaniu techniki głośnego czytania podczas zbiorowego czytania pisma dziecięcego „Mały Przegląd” Janusza Korczaka .
- nauczy się zastosować technikę plastyczną w pracy ,
- rozwiąże problem , jak wkomponować fragment pisma dziecięcego.
- przekona się , że należy odpowiednio ułożyć wycięte z wycinanki dłonie.

Rys. Koncepcja plastycznego rozwiązania z obserwacji sytuacji „Koleżeństwo i wzajemna pomoc podczas zbiorowego czytania pisma dziecięcego dla dzieci na przykładzie inicjatywy Janusza Korczaka”

6. Porządkowanie stanowisk.

7. Rozmowa na temat Konwencji o ochronie praw dziecka.

8. Ocena prac uczniów.

Bibliografia :

1. Czesław Kupisiewicz, *Podstawy dydaktyki ogólnej*, PWN, Warszawa 1980, s. 134 – 145.
2. Bolesław Niemierko (red.): *ABC testów osiągnięć szkolnych*, WSiP, Warszawa 1975, s. 76 – 78.
3. Rozporządzenie Ministerstwa Edukacji Narodowej z dnia 23 grudnia 2008 r. w sprawie Podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół, Dziennik Ustaw Nr 4, poz. 17, Warszawa, z dnia 15 stycznia 2009 r.

4. Treści nauczania – klasa I szkoły podstawowej**1. Edukacja polonistyczna.**

2) w zakresie umiejętności czytania i pisania:

e. interesuje się książką i czytaniem; (...)

2. Edukacja plastyczna.

1) wypowiada się w wybranych technikach plastycznych na płaszczyźnie i w przestrzeni; posługuje się takimi środkami wyrazu plastycznego jak kształt, barwa, faktura;

3. Edukacja społeczna.

2) współpracuje z innymi w zabawie, w nauce szkolnej i w sytuacjach życiowych; (...)

5. Konwencja o prawach dziecka przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 roku**Artykuł 17**

Państwa-Strony uznają ważną rolę spełnianą przez środki masowego przekazu i zapewniają, aby dziecko miało dostęp do informacji (...)

- a. zachęcały środki masowego przekazu do rozpowszechniania informacji i materiałów korzystnych dla dziecka w wymiarze społecznym oraz kulturalnym (...)

Scenariusz
zajęć nauczania zintegrowanego dla uczniów
klas pierwszych szkół podstawowych

Temat nr 5: Redagowanie listu na podstawie słuchowiska Kartki z mojego życia.

Cele ogólne:

- zapoznanie na temat środków wyrazu słuchowiska ,
- ukazywanie układu tekstu listu,
- dawanie przykładu uznania prawo dziecka do wypoczynku i czasu wolnego, do uczestniczenia w zabawach i zajęciach rekreacyjnych, stosownych do wieku dziecka oraz do nieskrępowanego uczestniczenia w życiu kulturalnym i artystycznym przy respektowaniu Konwencji o ochronie praw dziecka.

Sfera poznawcza :

nowe pojęcia i wiadomości:

edukacja polonistyczno – społeczna :

- 1.wymieni , że radio jest jednym z rodzajów mediów, które jest najstarsze pod względem czasu,
- 2.wyjaśni ,że słowo radio ma w języku polskim kilka znaczeń, z których najczęściej spotykane, to: rozgłośnia radiowa – instytucja opracowująca i nadająca program radiowy.
3. podzieli się informacją , że radioodbiornik to urządzenie umożliwiające odbiór i odsłuchiwanie audycji radiowych.
- 4.przekona się ,że przykładem audycji radiowego jest słuchowisko do którego do głównych środków wyrazu słuchowiska należą: dialog i dźwięk.

utrwalane pojęcia i wiadomości (pierwszoplanowe):

1.oceni, że słuchowiskiem oryginalnym nazywamy utwór dramatyczny napisany specjalnie dla radia (na scenę radiową). Szczególną kategorią słuchowiska radiowego jest słuchowisko ciągłe (cykliczne), najczęściej powieść radiowa nadawana co kilka dni lub co tydzień w długim okresie. Do słuchowisk należą także adaptacje innych utworów literackich – dramatów teatralnych, powieści, opowiadań, a nawet poezji.

Sfera instrumentalna :

edukacja polonistyczna:

1.nauczy się redagować list na podstawie swobodnej wypowiedzi na temat Kartki z mojego życia - słuchowisko na podstawie „Pamiętnika” i listów Janusza Korczaka

nowe umiejętności:

1.zastosuje wiedzę teoretyczną związaną z wprowadzeniem uczniów w atmosferę dawnych czasów na temat działalności Janusza Korczaka w radio podczas zbiorowym układaniu i redagowaniu listu

utrwalane umiejętności (pierwszoplanowe):

edukacja polonistyczna:

1.podzieli się umiejętnością dzielenia się wrażeniami adresowanego zaproszenia na słuchowisko inaugurujące w Polskim Radiu ROK JANUSZA KORCZAKA przy przepisywaniu listu.

Sfera wychowawcza :

nowe :

edukacja społeczna :

1.przeanalizuje, że zadaniem Polskiego Radia jest nadawanie audycji radiowych poprzez przykład słuchowiska dla dzieci, które uwzględniają ich potrzeby jako odbiorcy

utrwalane :

edukacja społeczna:

1. oceni ,że słuchowiska dla dzieci to prawie wyłącznie programy autorskie przygotowywane przez największe osobowości radiowe, które same decydują o wyborze muzyki i formie jej prezentacji popierając prawo dziecka do wszechstronnego uczestnictwa w życiu kulturalnym i artystycznym,
2. przekona się ,że w Polsce słuchowisko kojarzone jest głównie z programami emitowanymi w Polskim Radiu,
3. Ustali, że w archiwach Polskiego Radia nie zachowały się nagrania z głosem Starego Doktora i że znaczna część audycji została jednak spisana i dziś możemy do nich wrócić np. poprzez słuchowisko inaugurujące w Polskim Radiu ROK JANUSZA KORCZAKA. W roli "Pana Doktora" - Henryk Talar.
4. Podsumuje ,że Janusz Korczak to Stary Doktor, ale tylko niewielu pamięta, że była to postać stworzona przez pisarza na potrzeby radiowych pogadanek.

Metody:

1. Metody oparte na posługiwaniu się słowem.

Rozmowa z uczniami na temat słuchowiska jako przykładu audycji radiowej ze szczególnym zwróceniem uwagi na rolę głównych środków wyrazu słuchowiska należą: dialog i dźwięk.

2. Metody oparte na obserwacji.

Forma pokazu, której przedmiotem jest naturalna obserwacja demonstrowanej ilustracji z rozmowami i krótkimi wypowiedziami na temat Polskiego Radia i zaproszenia na słuchowisko na podstawie „Pamiętnika” i listów Janusza Korczaka inaugurującego w Polskim Radiu Rok Janusza Korczaka. W roli "Pana Doktora" - Henryk Talar zilustrowana za pomocą elementów środków plastycznych i przedstawiona w postaci „przykładowego plastycznego rozwiązania” .

3. Metody oparte na działalności praktycznej uczniów.

Bezpośrednie wykorzystanie umiejętności zbiorowego pisania listu.

4. Metody gier dydaktycznych.

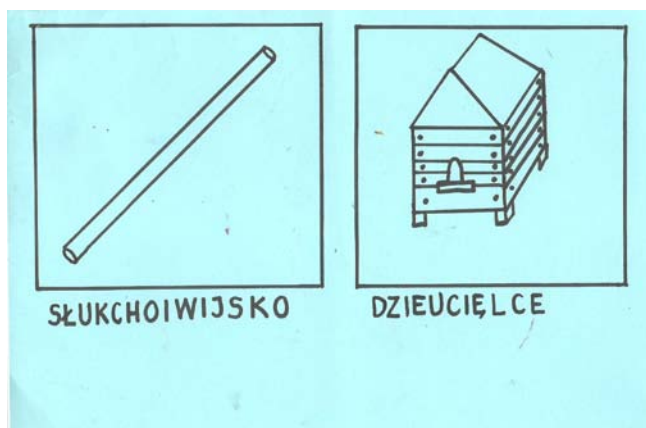
Giełda pomysłów mająca na celu pobudzenie innowacyjności w realizacji „plastycznych przykładowych koncepcji”.

Materialy:

Ilustracja, Karta pracy,

Przebieg zajęć:

1. Rozmowa na temat słuchowiska jako przykładu audycji radiowej w oparciu o zapisanie rozwiązania eliminatki obrazkowej : słuchowisko dziecięce.

2. Szukanie odpowiedzi na pytanie: „Do kogo dzieci pisały list ?”

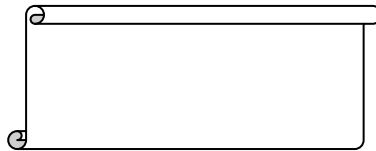

- Swobodne wypowiedzi na temat oglądanych ilustracji .
- Ustne układanie podpisów do ilustracji.
- Układanie ilustracji według kolejności.
- Wskazanie ilustracji, która jest odpowiedzią na pytanie.

Wypowiedzi na temat działalności Janusza Korczaka w radio.

Korczak prowadził szeroką działalność popularyzatorską w obronie praw dziecka za pośrednictwem radia. Audycje doktora były emitowane przez radio. Janusz Korczak to Stary Doktor, ale tylko niewielu pamięta, że była to postać stworzona przez pisarza na potrzeby radiowych pogadanek. Trafił do radia w 1930 roku. Jego pierwsza audycja to "Święto dziecka".

3. Wspólne redagowanie listu do Pana Janusza Korczaka.

Panie Doktorze !

Dziękujemy Panu za audycje radiowe w obronie praw dziecka.
Teraz mamy jedną prośbę do autorów. Pamiętajcie o Panu Januszu Korczaku i o dzieciach.

uczniowie klasy pierwszej

4. Wypowiedzi na podstawie :redagowanego listu.

- Wyjaśnienie pojęcia: autor.

Autor to osoba ,która tworzy dzieła.

Ustali, że w archiwach Polskiego Radia nie zachowały się nagrania z głosem Starego Doktora i że znaczna część audycji została jednak spisana i dziś możemy do nich wrócić np. poprzez słuchowisko inaugurujące w Polskim Radiu ROK JANUSZA KORCZAKA. W roli "Pana Doktora" wcieli się Henryk Talar.

- Myśl przewodnia :Rok Janusza Korczaka

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej jednogłośnie podjął 16 września 2011 roku uchwałę ustanawiającą rok 2012 Rokiem Janusza Korczaka. Inicjatywę w tej sprawie zgłosił Rzecznik Praw Dziecka Marek Michalak.

5. Pochwała pracy uczniów.

Przewidywane osiągnięcia – uczeń:

- wymieni słuchowisko jako przykład audycji radiowe,
- wyjaśni, że Janusz Korczak jako Stary Doktor na potrzeby radia działał w programach na rzecz dzieci
- rozwiąże problem emitowania przez radio słuchowiska inaugurujące Rok Janusza Korczaka.
- nauczy się wspólnie redagować list.

Bibliografia:

1. Czesław Kupisiewicz, *Podstawy dydaktyki ogólnej*, PWN, Warszawa 1980, s. 134 – 145.
2. Bolesław Niemierko (red.): *ABC testów osiągnięć szkolnych*, WSiP, Warszawa 1975, s. 76 – 78.
3. Rozporządzenie Ministerstwa Edukacji Narodowej z dnia 23 grudnia 2008 r. w sprawie Podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół, Dziennik Ustaw Nr 4, poz. 17, Warszawa, z dnia 15 stycznia 2009 r.

4. Treści nauczania

1. Edukacja polonistyczna.

2) w zakresie umiejętności czytania i pisania:

b. zna wszystkie litery alfabetu, czyta i rozumie proste, krótkie teksty,

e. interesuje się książką i czytaniem; słucha w skupieniu czytanych utworów (np. „opowiadań”(...))

11. Etyka.

1) przestrzega reguł obowiązujących w społeczności dziecięcej (współpracuje w zabawach i w sytuacjach zadaniowych) oraz w świecie dorosłych (grzecznie zwraca się do innych, ustępuje osobom starszym miejsca w autobusie, podaje upuszczony przedmiot itp.);

5) niesie pomoc potrzebującym, także w sytuacjach codziennych

5. Konwencja o prawach dziecka przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 roku

Artykuł 17

Państwa-Strony uznają ważną rolę spełnianą przez środki masowego przekazu i zapewniają, aby dziecko miało dostęp do informacji oraz materiałów pochodzących z różnorodnych źródeł krajowych i międzynarodowych, a szczególnie do tych, które mają na uwadze jego dobro w wymiarze społecznym, duchowym i moralnym oraz jego zdrowie fizyczne i psychiczne.

W tym celu Państwa-Strony będą:

a. zachęcały środki masowego przekazu do rozpowszechniania informacji i materiałów korzystnych dla dziecka w wymiarze społecznym oraz kulturalnym, zgodnie z duchem artykułu (...)

Artykuł 31

1. Państwa-Strony uznają prawo dziecka do wypoczynku i czasu wolnego, do uczestniczenia w zabawach i zajęciach rekreacyjnych, stosownych do wieku dziecka oraz do nieskrepowanego uczestniczenia w życiu kulturalnym i artystycznym.

2. Państwa-Strony będą przestrzegały oraz popierały prawo dziecka do wszechstronnego uczestnictwa w życiu kulturalnym i artystycznym oraz będą sprzyjały tworzeniu właściwych i równych sposobności dla działalności kulturalnej, artystycznej, rekreacyjnej oraz w zakresie wykorzystania czasu wolnego.

Opracowanie: mgr Katarzyna Bider

„Konkurs-cykl zajęć edukacyjnych o prawach dziecka
i ich realizacji w praktyce

Załącznik 1

Kartki z mojego życia - słuchowisko na podstawie „Pamiętnika” i listów Janusza Korczaka

Zapraszamy na słuchowisko inaugurujące w Polskim Radiu ROK JANUSZA KORCZAKA.
W roli "Pana Doktora" - Henryk Talar.

Emisja :8 stycznia godz. 21:05 Program 1

Autor: Hanna Bielawska-Adamik

Reżyser:

Janusz Kukuła

Realizator:

Andrzej Brzoska

Opracowanie muzyczne:

Marian Szałkowski

Obsada:

Henryk Talar (Janusz Korczak), Magdalena Zawadzka (Stefania Wilczyńska), Dorota Landowska (Kobieta), Adam Bauman (Głos Pierwszy), Andrzej Blumenfeld (Głos Drugi), Jan Rotowski (Chłopiec)

Słuchowisko **Hanny Bielawskiej-Adamik** to kameralny portret **Janusza Korczaka**, jednego z najwybitniejszych pedagogów XX wieku, pisarza, działacza społecznego, założyciela Domu Sierot na ul. Krochmalnej 92 w Warszawie. Scenariusz powstał na podstawie osobistych zapisków z **Pamiętnika** i korespondencji Henryka Goldszmita, znanego jednak bardziej pod literackim pseudonimem Janusz Korczak. Z słuchowiska wyłania się obraz człowieka wrażliwego, wielowymiarowego, uduchowionego, ale i zrezygnowanego otaczającą go rzeczywistością. Autorka słuchowiska zadbała, by obok głównego planu opowieści o Korczaku, starannie przedstawić codzienność getta.

Janusz Korczak zginął w Treblince, dobrowolnie wywieziony wraz z wychowankami podczas akcji likwidacyjnej getta w sierpniu 1942 roku. Do legendy przeszedł marsz 192 wychowanków Domu Sierot wraz z ich opiekunami, Korczakiem i Stefą Wilczyńską na czele.

W 2012 roku przypada setna rocznica otwarcia Domu Sierot przy ulicy Krochmalnej 92 oraz 70. rocznica śmierci Janusza Korczaka. Decyzją Sejmu Rzeczypospolitej rok 2012 na wniosek Rzecznika Praw Dziecka został ogłoszony **Rokiem Janusza Korczaka**. Słuchowisko „**Kartki z mojego życia**” inauguruje jego obchody na antenie Polski.